

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات مکانی شاخص کیفیت خاک اراضی شالیزاری استان گیلان

محل انتشار:

هفدهمین کنگره علوم خاک ایران و چهارمین همایش ملی مدیریت آب در مزرعه "تجدید حیات حکیمانه خاک و حکمرانی حکیمانه آب" (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

لیلا رضائی - دانش آموخته دکتری، بخش علوم و مهندسی خاک، دانشگاه شیراز؛ کارشناس ارشد آزمایشگاه موسسه تحقیقات برنج کشور

ناصر دوات گر - دانشیار، موسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج

علی اکبر موسوی - دانشیار، بخش علوم و مهندسی خاک، دانشگاه شیراز

علی رضا سپاس خواه - استاد، بخش مهندسی آب، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

کیفیت خاک موضوع مهمی در علوم خاک، اکولوژی، زراعت و علوم محیطی است که به دلیل اهمیت آن در پایداری اکوسیستم و مدیریت خاک، در سالهای اخیر مورد توجه قرار گرفته است. خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک غالباً به عنوان شاخصهای مهم در ارزیابی کیفیت خاک در نظر گرفته میشوند. شاخص کیفیت خاک مناسب ترین معیار برای ارزیابی کمی کیفیت خاک است. این تحقیق با هدف ارزیابی کیفیت خاک اراضی شالیزاری استان گیلان انجام شد. خواص فیزیکی، شیمیایی و هیدرولیکی در افقهای خاک سطحی گل خراب در ۱۲۰ موقعیت از اراضی شالیزاری دو شهرستان شفت و فومن اندازه گیری شدند. از ۱۳ ویژگی خاک برای تعیین شاخص کیفیت خاک استفاده شد. با استفاده از تجزیه به مولفه های اصلی، هفت ویژگی به عنوان مجموعه حداقل داده انتخاب و از روش نمردهی غیر خطی برای محاسبه شاخص کیفیت خاک استفاده شد. چهار مولفه اصلی در مجموع توانستند ۷۰٪ تغییرات شاخص کیفیت خاک را توجیه کنند. نتایج نشان داد که روش مذکور، عوامل عمده محدود کننده خاک برای کشت برنج را به وضوح تعیین میکند و نقشه کیفیت خاک ایجاد شده با استفاده از GIS میتواند برای مدیریت خاک مفید باشد. اکثر مناطق مورد مطالعه از کیفیت خوبی برخوردار بودند. قسمتهایی از ناحیه مطالعه شده که کیفیت پایینی داشتند، برای بهبود کیفیت خاک نیاز به اقدامات مدیریت بهتری دارند.

کلمات کلیدی:

برنج، تغییرات مکانی، مجموعه حداقل داده، کیفیت خاک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312531>

